

Jeg skal lige bemærke, at med hensyn til indleveringen kom der nogle bemærkninger. Fremskridtspartiet har faktisk indleveret forslaget umiddelbart efter sommerferien – det kan man spørge Udvalgsafdelingen om – men dernæst satte vi det i bero, fordi folkeskoleforligspartierne netop drøftede denne sag og ville tage hensyn til høringen, hvor Fremskridtspartiet naturligvis var til stede og lyttede til, hvad der kom ud fra kommunerne, måske i modsætning til andre partier. Derfor satte vi det selvfølgelig i bero, netop af hensyn til at få den størst mulige viden, inden vi gik i salen, og det er altså kort og præcist sådan, det hænger sammen.

Bruno Jerup (EL):

Formålet med det beslutningsforslag, vi har fremsat fra Enhedslistens side, og som behandles her i dag, er at forbedre modersmålsundervisningen for de børn, der lever i Danmark, men har et andet modersmål end dansk, og det har vi flere begrundelser for.

For det første er der blandt sprogforskere enighed om, at det første sprog, som børn lærer, er grundlaget for den senere indlæring, både når det gælder andre sprog og boglig indlæring generelt. Menneskebørn er spirer, der gror, ikke flasker, der fyldes op og har en endelig indlæringsgrænse. Et dårligt modersmål betyder ikke, at der bliver bedre plads til meget mere dansk. I stedet for et barn, der er perfekt til dansk, bliver resultatet ofte et barn med to halve sprog, et barn, der hverken kan klare sig på dansk eller på sit modersmål.

En god modersmålsundervisning gavner indlæringen af dansk og alle andre skolefag. Det er en erkendelse, som er slået igennem på videnskabeligt plan, og det kan man se på de bekendtgørelser og de diskussioner, der kører om indlæring af andre sprog. Når det drejer sig om indlæring af engelsk og tysk, er der ikke nogen, der er i tvivl om, at et godt kendskab til modersmålet – i den sammenhæng dansk – er af afgørende betydning for at kunne lære ordentligt engelsk som andetsprog.

For det andet er der en klar positiv holdning til modersmålsundervisningens værdi blandt de danske lærere, der til daglig arbejder med tosprogede børn. Jeg taler ikke om modersmålslærerne, som naturligvis er interesserede i det, men om de danske lærere, som i øvrigt arbejder med børn, der er tosprogede. De danske lærere har ingen indlysende egeninteresse i at tale modersmålsundervisningens sag, men de har

fingeren på pulsen og arbejder hver dag med tosprogede børn. I en undersøgelse fra PLS Consult, der kom tidligere på måneden, tilkendegav 84 pct. af de lærere, der var involveret i forsøget med tosprogede børn, at modersmålsundervisningen generelt er vigtig for de tosprogede elever, og kun en meget lille del mente, at den ikke var særlig vigtig.

For det tredje er der en etisk dimension i forhold til folkeskolelovens § 18, hvor der står, at undervisningen skal tilrettelægges ud fra hensynet til den enkelte elevs behov og forudsætninger. Det må være indlysende, at det også gælder for de tosprogede børn. Det kan vel ikke tænkes, at den paragraf skal forstås selektivt, sådan at der skal tages hensyn til barnets behov og forudsætninger, når det passer os. Det må være et mere generelt og alment princip.

I Enhedslisten ser vi mere overordnet på det. Hvis man f.eks. internationalt ser på de regelsæt, som findes, vil vi se, at det i FN's børnekonvention påpeges, at undervisningen skal udvikle respekt for barnets forældre, dets egen kulturelle identitet, sprog og værdier.

I slutdokumentet fra Helsinkikonferencen i 1975 opfordres der til at give indvandrerbørn mulighed for undervisning i deres modersmål. I forhold til Danmarks internationale omdømme som forkæmper for mindretallets kulturelle og sproglige rettigheder er tosprogede børns ret til en ordentlig modersmålsundervisning essentiel.

På den baggrund er det eneste rigtige at have en generel forpligtelse til at tilbyde modersmålsundervisning, uanset om man er i Skagen eller i Gedser. Kulturelle rettigheder for mindretal er ikke en kommunal afgørelse; det er vi nødt til at understrege. Dermed være også sagt, at vi naturligvis er imod de to andre forslag, som ligger fra henholdsvis Dansk Folkeparti og VKZ.

Indholdet i Enhedslistens forslag er i tråd med den vejledning, som fagfolk i Undervisningsministeriets regi gjorde færdig i 1994. Her lægges der vægt på modersmålets betydning for al anden indlæring, modersmålslærernes forhold og rolle som brobyggere mellem skolen, barnet og forældrene, undervisningens integration med den øvrige undervisning, indholdet i en modersmålsundervisning, der tager udgangspunkt i, at størstedelen af børnene skal leve i Danmark, og at der er brug for bedre undervisningsmidler, noget, der også klart blev understreget på den høring, vi havde om modersmålsundervisningen den 13. november.